

27. 2. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Soudci nemají hájit své rozsudky

Kolega Radek Pokorný se v článku Ať soudci hájí svá rozhodnutí (HN 20. února) přimlouvá za zavedení povinnosti soudců hájit svá rozhodnutí před veřejností.

Skóre: 0.87

Název zdroje: Hospodářské noviny

Datum vydání: 27.02.2007

Nadpis: Soudci nemají hájit své rozsudky

Strana: 8

Rubrika: názory

Autor: Tomáš Sokol

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 27.02.2007 04:43

Identifikace: DCHN20070227010041 cz

Klíčová slova: rozsudkem (3x), justici (2x), soudců, soudce, soudci, soudu, kauzy, právní, justice, odvolacím, trestnímu, obhajobu rozsudků, advokát, právním, rozsudek

Kolega Radek Pokorný se v článku Ať soudci hájí svá rozhodnutí (HN 20. února) přimlouvá za zavedení povinnosti soudců hájit svá rozhodnutí před veřejností. Připomíná také, že jsem se proti tomuto návrhu postavil, a ptá se, zda budu svůj názor korigovat po diskusi nad rozsudkem k případům bývalého ministra Vladimíra Mlynáře nebo "vydávání dětí do ciziny". Podle kolegy Pokorného tyto dvě kauzy ukazují, o jak důležitou povinnost by šlo.

Je to jen nepatrný zlomek

Svůj názor korigovat nehodlám. A to ani v souvislosti se zmíněnými, ani jinými případy. Různé pochyby nejsou relevantní - zda je rozsudek správný, to se ukáže po odvolacím nebo dovolacím řízení, obvykle v době, kdy již celá věc veřejnost moc nezajímá.

Radek Pokorný poukazuje na to, že při debatě o vydání místopředsedy vlády Jiřího Čunka k trestnímu stíhání někteří senátoři svůj nesouhlas odůvodňovali ztrátou důvěry v justici kvůli případu Mlynář. Pan kolega má bohužel pravdu, skutečně se takováto argumentace objevila. Podle mého však soudu není ostudou justice, ale těch, kteří ji užili. Nemohu se ani k jednomu z případů vyjadřovat - ve věci Vladimíra Mlynáře jsem osobně podjatý (jsem jeho právním zástupcem) a o druhé věci nic nevím.

Ovšem i kdyby kritika rozhodnutí ve věci Mlynář & spol. a "vydáváných dětí" byla naprosto důvodná, jde o tak malý zlomek případů, že jej snad ani nelze procentuálně vyjádřit. Pokud někdo na tomto základě činí jakékoliv obecné závěry o justici, nutně musí jít o závěry nepodložené. Nadále platí, že si nedovedu představit, jak by reakce soudce v konkrétním případě měla vypadat. Měl by snad uvést, jaká skutková zjištění považuje za prokázaná a jaké právní závěry k nim učinil?

On řekl, oni namítli...

To ovšem bude znamenat, že musí být dán prostor i druhé straně, aby mohla namítnout, že tvrzení soudce jsou nepodložená, protože důkazy svědčí o něčem jiném. Na to by zřejmě měl znovu vystoupit soudce a poukázat na důkazy, jež považuje za relevantní on, pak zase druhá strana... Pro takový spor nemá žádné médium dost prostoru, snad s výjimkou internetových stránek. Jen nevím, kdo by se v tom vyznal. Rozumím principu úvahy kolegy Pokorného, ale jsem hluboce přesvědčen, že pokus o takovou obhajobu rozsudků by přinesl víc škody než užitku.

Autor je advokát

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz